

-----Opprinnelig melding-----

Fra: postmottak@hod.dep.no [mailto:postmottak@hod.dep.no]

Sendt: 31. juli 2013 19:52

Til: Postmottak HOD

Emne: Kontaktskjema

Tema: Høringsuttalelse fra privatperson på BPA-ordninger

Avsende_navn: Inger Johanne Norberg

epost: i-j-norb@online.no

Telefon: 90576947

Virksomhet: assisterende arbeidsleder for BPAbruekende datter med Downs

postadresse: Seljeveien 9B, 1450 Nesoddtangen

Melding:

Som grunn for tjenesteyting etter Helse og omsorgsloven ligger et vedtak fattet på grunnlag av at det finnes et behov for tjeneste hos en mottaker. Samme behov finnes uansett hvordan tjenesten organiseres.

Hvordan skal man forstå Stortingets beskjed om at det skal være innenfor den samme økonomiske rammen som gjelder i dag? Hvordan kan finansiering være et stadig tilbakevendende tema? Når behovet for hjelp er det samme uansett om tjenesten er organisert som BPA eller på en annen måte?

Er det fordi BPA er den eneste tjenesteorganiseringen som sikrer intensjonene om et mest mulig likeverdig liv? Er andre måter å organisere tjenesten på slik innrettet at tjenesten ikke ytes i samsvar med intensjonene? Eller hvilken grunn kan være til at det eventuelt er billigere?

Høringsytring: Behovet for tjenesten må være det retningsgivende for tjenesteytingen med hensyn til valg av hvordan tjenesten organiseres.

Det foreslås begrensninger i antall timer for at det skal være rett til BPA. Savner en begrunnelse for hvorfor de med minst timebehov skal ha mindre mulighet til å ta ansvar for egne tjenester enn de som har mer behov. Kanskje er grunnen at det er vanskelig for kommunene å ansette folk i små stillinger. Det kan kommunene motvirke med å gjøre BPA selv. Det er noen som tror at BPA må konkurransenutsettes, men tjenestemottaker kan velge offentlig utfører, det vil si kommunen. Og kommunen kan velge å tilby et helhetlig tilbud organisert slik at ansatte får mest mulig hele stillinger. Helsetjenester er ikke prioriterte tjenester i EØS-sammenheng (tjenester som må konkurransenutsettes i henhold til avtaleverket fordi de økonomisk sett er svært profitable) de er klassifiserte som "av generell interesse", og er ikke pålagt å konkurransenutsette. Noen utviklingshemmede har nytte av stillinger mindre enn 27 timer når de bor utenfor institusjoner eller ordninger med døgnvakt. Erfaringene viser at disse innbyggerne får utvidet ansvarsfølelse og ferdigheter i eget liv ved bruk av BPA. Høringsytring: Begrensning i antall timer går ut over en gruppe innbyggere og er diskriminerende i forhold til andre. Små stillinger kan organiseres smartere.

Det foreslås geografisk begrensning på tjenesteytingen til å gjelde innenfor en kommune. Utviklingshemmede som trenger bistand til å ferdes på fritidsaktiviteter blir på denne måten pålagt begrensninger. Jeg kan eksemplifisere med min datter med Downs syndrom som bor på Nesodden og som bruker tilbud i Oslo, både kino, diskotek, konserter, bowling og annet som ikke finnes på Nesodden. Alle kommuner har ikke disse tilbudene. BPA-assistenten kan være med tjenestemottakeren på ferie hvis mulig, og den foregår gjerne utenfor egen kommune. Departementets egen spesialist på BPA, nemlig RO, tilrår å bake støttekontakt inn i BPA-tjenesten.

Høringsytring: BPA ordningen må ikke gis geografiske begrensninger, det finnes nok begrensninger i utviklingshemmedes og bevegelseshemmedes liv.